

և ի ամին նուազի զհրաման ընդհանուր նորոգութեան ետու Յունաց, չտիրելոյ՝ չգրաւելոյ՝ չյափշտակելոյ պայմանաւ զտեղիս իւրաքանչիւր ազգաց։ Ըստ զօրութեան հրովարտական Սէլիմայ՝ ընկերովի տեղիսն ընկերութեամբ, և զսեփհական բնակութիւնս՝ անկախութեամբ ժառանգել։ և վերջապէս ծանուցաւ երկուց կողմանց վարիլ ըստ տրամադրութեան նոցին։ Եւ նոքա յանձն առեալ ընկալան, որով վերջացաւ իսպառ վէճն և խռովութիւնն։ և Դատաւորքն Իլամ արարեալ մատուցին առ Թաղաւորութիւնս և գրեցաւ հրովարտակ (Խաթթի Շէրիֆ) երկուց ազգաց։ յորս բովանդակեցան խմաստք Իլամին և հրովարտական Սէլիմայ ոճովք իւրեանց՝ և զհանգամանս դատին, ի հաստատութիւն նորին։ Եւ արձանագրեցան ի Դիւանս և ի Դատարանս, և սակս դործադրութեանցն նշանակեցան ի գլուխս նոցունց։ Սակայն հարկ էր քննել զսեփհական տեղիս Հայոց՝ թէ որքան ծախս լեալ իցէ վասն շինութեան ձեռամբ Ոստիկանի, Մուվէլլայի՝ և ճարտարապետի, ծանուցանել զճշմարիտն աստ։ զհրովարտակն արձանագրել ի Դատարանի տեղւոյն և փոյթ տանել դործադրութեան, և վարիլ ըստ տրամադրութեան նորին, և վասն այսոցիկ իրաց Կայսերական հրամանաւ և ակնարկութեամբ մեծի Դեհլետին որոշեցան Մուստաֆա Բաշիա Ոստիկան (մուպաշիր)։ Մէհէմմէտ Գալֆայ ճարտարապետ եւ առաքեցան յերուսաղէմ առնել ըստ մտաց հրովարտակին, եւ իւրաքանչիւրոց զգուշութեամբ հոգ տանիլ դործադրութեան հրովարտակին Հայոց։

Զի թէպէտ նուիրական պարտաւորութիւն էր ամենեցուն չմխիլ յայնպիսի դործս, որք արտաքոյ են իշխանութեան իւրեանց, եւ հեռի մնալ պաշտպան և տէր լինելոյ միոյ կողման։ զի Բեթղէհէմ եւ գերեզմանն Ս. Աստուածածնի բացայայտ գրեալ է ի հրովարտակս Սէլիմայ, այլ Դատաւորն Երուսաղէմի ագաչութեամբ իւրով զմի կողմն պաշտպանելոյ ջանիւք, խռովութիւն հանեալ է վասն Բեթղէհէմի և գերեզմանի Ս. Աստուածածնի, և առիթ առեալ հակառակ խմաստիւք գրեալ զարձանագրութիւնս Հէօճճէթից, զորս Դատաւորքն Երուսաղէմի ժամանակ առ ժամանակ տուեալ են երկուց ազգաց։ Զոճ և